

Sygn. akt II CSK 177/13

POSTANOWIENIE

Dnia 18 października 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Dończyk

w sprawie z wniosku A. C. i E. C.-W.
przy uczestnictwie M. P., A. A. oraz P. N.
o zasiedzenie,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 18 października 2013 r.,
na skutek skargi kasacyjnej uczestnika postępowania M. P.
od postanowienia Sądu Okręgowego w K.
z dnia 6 września 2012 r., sygn. akt II Ca [...],

- 1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2) zasądza od uczestnika postępowania M.P. na rzecz wnioskodawczyń: A. C. i E. C.-W. po 467 (czterysta sześćdziesiąt siedem) zł tytułem zwrotu kosztów postępowania przed Sądem Najwyższym.**

UZASADNIENIE

Określone w art. 398⁴ § 2 w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. wymaganie uzasadnienia w skardze kasacyjnej wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania zostaje spełnione, jeśli skarżący wykaże, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być zatem osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które – zgodnie z art. 398⁹ § 1 w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. - będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Na tych jedynie przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Uczestnik postępowania M. P. w skardze kasacyjnej wniesionej od postanowienia Sądu Okręgowego w K. z dnia 6 września 2012 r. wniosek o jej przyjęcie do rozpoznania oparł na przesłankach wskazanych w art. 398⁹ § 1 pkt 1, 2 i 4 k.p.c. Szczegółowa analiza uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania pozwala na stwierdzenie, że skarżący w uzasadnieniu wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania poza powołaniem się na przesłanki z art. 398⁹ § 2 i 4 k.p.c. nie wskazał, jakie przepisy budzą poważne wątpliwości interpretacyjne i na czym one polegają i z tej przyczyny wymagają wykładni. Uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie zawiera także wyводу wykazującego, iż skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Ponadto, w sprawie nie występują istotne zagadnienia prawne w rozumieniu art. 398⁹ § 1 k.p.c. odnoszące się – zdaniem skarżącego – do możliwości zasiedzenia nieruchomości przez osobę, na rzecz której było zastrzeżone prawo pierwokupu, jak również dotyczące obowiązku sądu drugiej instancji prowadzenia z urzędu dowodów w postępowaniu w sprawie o zasiedzenie. Dotychczasowe orzecznictwo Sądu Najwyższego, jak również nauka prawa w dostatecznym stopniu odniosły się do podniesionych zagadnień.

Wskazać należy, że nie zachodzi również nieważność postępowania, którą Sąd Najwyższy bierze pod rozwagę – w granicach zaskarżenia - z urzędu (art. 398¹³ § 1 w zw. z art. 13 § 2 k.p.c.).

Z przytoczonych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania na podstawie art. 398⁹ § 2 w zw. z art. 13 § 2 k.p.c.

O kosztach postępowania przed Sądem Najwyższym, na wniosek zawarty w odpowiedzi na skargę kasacyjną, orzeczono na podstawie art. 520 § 3 w zw. z art. 391 § 1, art. 398²¹ i art. 13 § 2 k.p.c. z uwzględnieniem przepisów § 13 ust. 4 pkt 2 w zw. z § 8 pkt 1, § 6 pkt 6 i § 2 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz.U. Nr 163, poz. 1348 ze zm.).

aw
db